

gentager sin i Udvalgsrådet den 26. August fremsatte Bemærkning om, at Oplysninger fra Udlandet kun vil kunne faa Værdi, naar de bearbejdes af en specielt Sagkyndig.

Hele Underudvalget kan tiltræde Forslag A., § 6, Stykke 2, dog at der i Linie 1 efter Ordet „enhver“ tilføjes „Enkeltstaaende Arbejdsgiver“.

Underudvalgets Flertal (*Krabbe, Nygaard og Riis-Hansen*) kan ikke tiltræde de i Forslag A., §§ 7, 8, 11 og 12, understregede Ændringer, idet man dels ikke finder disse Ændringer reelt paakrævede, dels finder det uheldigt i højere Grad at give bindende Lovregler for Forligsinstitutionens Forretningsgang end ved den gældende Lov foreskrevet.

Med Hensyn til Forligsmænds Pligt til at skride til Mægling (Forslag A., § 12, jfr. Forslag D., § 3, Stykke 1) er *hele Underudvalget* enedes om at foreslaa den Ændring i Forligsmændslovens § 3, at Ordet „større“ foran „samfundsmæssig Betydning“ i Paragraffens Stykke 1 udgaaer.

Med Hensyn til Forslag A., § 14, kan *hele Underudvalget* anbefale Paragraffens Stykke 3 i følgende Affattelse: „Enhver Afstemning om Mæglingsforslaget skal foregaa hemmeligt og skriftligt“. — Med Hensyn til Afstemningsreglerne er *hele Underudvalget* enigt i, at Reglerne bør ændres, saaledes at en simpel Majoritet inden for Deltagerne i en Afstemning ikke uden videre eller under alle Omstændigheder skal kunne forkaste et Mæglingsforslag. *Nygaard* har imidlertid i saa Henseende ikke ment at kunne strække sig videre end til de i Forslag C. angivne Afstemningsregler, og saavel *Jul. Madsen* som *Riis-Hansen* fastholder principalt deres Forslag om en Afstemningsprocent paa henholdsvis 75 og 45 af de stemmeberettigede.

Indenfor Underudvalget kan imidlertid et Flertal (*Krabbe, Jul. Madsen og Riis-Hansen*), for de to sidstnævntes Vedkommende subsidiært, acceptere en Afstemningsregel, hvorefter der til Forkastelse af et Mæglingsforslag skal udkræves mindst 75 pCt. af Deltagerne i Afstemningen, hvorved der gives Udtryk for, at der til Opretholdelse af en Arbejdsstandsning imod et af Forligsmanden stillet Mæglingsforslag udkræves samme kvalificerede Majoritet som den, der ifølge Septemberforligets Punkt 2 er nødvendig for at etablere en Arbejdsstandsning. Det nævnte Flertal mener at kunne regne med, at en saadan — i sig selv vel begrundet — Afstemningsregel vil virke i den Grad til Gavn for Arbejdsfreden paa den bestaaende Lovgivnings Grundlag, at man i hvert Fald indtil videre bør forsøge at blive staaende herved.

Skulde imidlertid heller ikke dette Forslag kunne gennemføres, ser *Krabbe og Riis-Hansen* ingen anden fyldestgørende Udvej til Betyggelse mod samfundsødelæggende Konflikter end den *tvungne Voldgift*, en Tanke, som baade *Jul. Madsen* og *Nygaard* tager Afstand fra.

Med Hensyn til tvungen Voldgift er det *Krabbes* og *Riis-Hansens* Mening, at denne Udvej kun bør fremtræde som et yderste Middel i Nødssituationer, i hvilken Henseende følgende Ordning kan bringes i Forslag:

Naar Forligsmandens Mæglingsforsøg i en foreliggende eller truende Arbejdsstrid har vist sig resultatløst, og Konflikten — enten straks eller under dens senere Forløb — efter Forligsmandens Skøn vil udsætte meget omfattende Samfundsinteresser for Fare, bør han uopholdelig forelægge Sagen for et staaende Udvalg, sammensat af to Medlemmer af Præsidiat for Den faste Voldgiftsret, Formanden for Dansk Arbejdsgiverforening og Formanden for De samvirkende Fagforbund, hvilket Udvalg yderligere tiltrædes af den Forligsmand, der har forsøgt Mægling i Konflikten, og af den ældste i Anciennetet af Forligsinstitutionens andre Medlemmer. Dette Udvalg afgiver snarest muligt en Indstilling til Statsministeren om, hvorvidt Striden efter Udvalgets Formening bør søges afgjort ved tvungen Voldgift. Statsministeren kan derefter søge Rigsdagens Samtykke til, at Striden afgøres af en Voldgiftsret, hvis Sammensætning i saa Fald paa Forhaand maatte være lovfæstet. Voldgiftsretten tænker vi os bestaaende af Formanden eller en af Næstformændene i Den faste Voldgiftsret, et Medlem af det rets- og statsvidenskabelige Fakultet, udpeget af dette, et økonomisk sagkyndigt Medlem, udpeget af Den faste Voldgiftsret, en Repræsentant for Dansk Arbejdsgiverforening og en Repræsentant for De samvirkende Fagforbund. Statsministeren maatte kunne paabyde Udsættelse i nogle faa Dage af en varslet Arbejdsstandsningens Ikrafttræden, ligesom der maatte gives Lovregler om Arbejdets Genoptagelse eller Fortsættelse samt om Vilkaarene herfor, indtil Voldgiftsrettens Afgørelse foreligger.

Hele Underudvalget kan tiltræde, at der i Tilslutning til § 14, Stykke 3, og Stykke 4, i Forslaget optages følgende nye Stykke: